

T.B.M.M.
HALKLARIN DEMOKRATİK PARTİSİ
Grup Başkanlığı

Sayı : 195
Tarih : 29.02.2015

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Doğu Türkistan Uygur Özerk Bölgesi'nde Çin hükümetinin Müslüman Uygur halkına karşı uyguladığı baskılarla ilgili Anayasa'nın 98'inci, İç Tüzüğü'nün 104'üncü ve 105 'inci maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.

Altan TAN
Diyarbakır Milletvekili

GEREKÇE

Çin zulmü altında olan Doğu Türkistan, Çin, Tibet, Keşmir, Pakistan, Afganistan, Tacikistan, Kırgızistan, Kazakistan, Moğolistan ve Rusya ile sınırı olan, 1.828.418 km² toprağa sahip bir ülkedir. Zengin yeraltı kaynakları ve stratejik konumu ile Doğu Türkistan, Çin'in siyasi ve ekonomik olarak kendi nüfuzu altına almaya çalıştığı bir bölgedir.

Doğu Türkistan gerçeği, dünyanın ve Türkiye'nin görmezden geldiği, görmezden gelinmese de siyasi çıkarlar uğruna feda edilen bir gerçek. Çin Halk Cumhuriyeti, Doğu Türkistan'ı hâkimiyeti altına alıp bölgeyi "Sincan" (Kazanılmış Topraklar) olarak adlandırdığı tarihten bu yana, Doğu Türkistanlılara yönelik etnik temizlik ve asimilasyon politikası uygulamaktadır.

Doğu Türkistanlılar, kısa süreli bağımsızlık dönemleri yaşamışlarsa da uzun yıllardır Çin'in etnik asimilasyon politikaları ile ezilmektedirler. Komünist Çin Halk Cumhuriyeti'nde sistem, ulusal çıkarlar doğrultusunda şekillenmiş; Çin'in 1949 yılından bu yana yürüttüğü politikalar Doğu Türkistanlıları asimilasyon ve etnik temizliğe maruz bırakmıştır. 1949–1952 yılları arasında 2 milyon 800 bin, 1952–1957 yılları arasında 3 milyon 509 bin, 1958–1960 yılları arasında 6 milyon 700 bin, 1961–1965 yılları arasında da 13 milyon 300 bin kişi ya Çin ordusu tarafından öldürülmüş ya da rejimin politikaları doğrultusunda oluşan kıtlık sonucu hayatını kaybetmiştir. 1965'ten sonraki katliamlarla birlikte, öldürülen Doğu Türkistanlı sayısı 35 milyon gibi inanılmaz bir rakama ulaşmıştır. Uygur Türkleri şiddetli olarak yürütülen bir nüfus planlamasına da maruz kalmaktadırlar. Uygur Türklerinin nüfusu Çin nüfusuna oranla %1,5 civarındadır. Çin devleti Doğu Türkistan'da yaşayan ve azınlık olan halkı doğum kontrolü adı altında, büyük-küçük demeden öldürmeyi planlamaktadır. Genelde en fazla iki, nadiren de üç çocuk doğurmalarına müsaade edilen Doğu Türkistanlı kadınlar, "plan dışında" hamile kaldıklarında hamileliklerinin son günleri dahi olsa mecburi kürtaja tabi tutulmaktadırlar. Nüfus planlaması dışında olan çocukların gizli olarak dünyaya getirilmesi hâlinde ise aileler çok yüksek maddi cezalara maruz kalmakta, doğum yapan kadın veya eşi memur ise bu kişinin görevine son verilmektedir. Bu uygulamalar, Çin kanunlarında açık olarak yer almaktadır.

Polisler Uygurları keyfi olarak arayabilmekte ve sorguya çekebilmekteyken Çinli halkın büyük çoğunluğu da bir Uygur gördüğünde ona kin ve nefretle bakabilmektedir. Taksiciler ve otobüs şoförleri bile Uygur yolcuları almayı reddeder hâle gelmiştir. Bu örnekler, ırki ayrımcılığın tipik ifadeleridir.

Doğu Türkistan'da seyahat önünde de ciddi engeller bulunmaktadır. Bazen bir köyden diğerine giderken dahi yerel güvenlik kurumlarından belge almak gerekmektedir. Reşit bir insanın bile yurt dışına çıkmak için pasaport alabilmesi neredeyse imkânsızdır. Zira daha önce kendilerine pasaport verilen kişilerin pasaportlarına devlet tarafından el konmaya başlanmıştır. Pasaport müracaatında bulunan Doğu Türkistanlılar, devlet memuru da olsalar, ancak çok büyük ücretler ödeyerek pasaportlarını alabilmektedirler.

Doğu Türkistan'da hiç kimsenin yaşam güvencesi yoktur. Devlet, istediği zaman istediği kimseyi tutuklayabilmekte ve istediği şekilde cezalandırabilmektedir. Binlerce kişi Çin hükümeti tarafından sudan sebeplerle tutuklanıp yerleri belli olmayan zindanlara götürülmekte, oralarda çürüyüp gitmektedir.

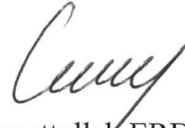
Tutukluların geride kalan çocuklarının ve ailelerinin durumu ise içler acısıdır. Dahası, bu kişilere yardım etmek dahi Çin kanunlarına göre suç sayılmaktadır. Çin, Doğu Türkistanlılara esir muamelesi yapmakta ve onlara türlü zulümleri reva görmektedir.

Doğu Türkistan'da ibadet olarak vasıflandırılabilircek çoğu şey yasaklanmış durumdadır. Hükümet, bölgedeki Müslüman nüfusun dinî haklarına getirdiği kısıtlamaları artırarak Ramazan ayında devlet kademelerinde ve bütün eğitim kurumlarında oruç tutmayı yasaklamaktadır.

Bu zulme karşı durmak Türkiye'nin, İslam aleminin ve tüm dünyanın en önemli görevlerinden biri olmalıdır. Bu insani, vicdani ve İslami bir zorunluluktur.

Leyla GÜVEN
HDP Şanlıurfa Milletvekili

Nimettullah ERDOĞMUŞ
HDP Diyarbakır Milletvekili

Tuğba Hezer ÖZTÜRK
HDP Van Milletvekili

Edip BERK
HDP Diyarbakır Milletvekili

Behçet YILDIRIM
HDP Adıyaman Milletvekili

Sibel Yigitalp
HDP Diyarbakır Mu.

Kıznaç Berkeli
HDP Iğdır Mu.

Ziya Çalışkan
HDP Şanlıurfa Mu.

Leyla Birlik
HDP Sınak Mu.

Ayşe Acan Başaran
HDP Batman Mu.

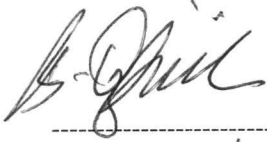
Lezgin Botan
HDP Van Mu.

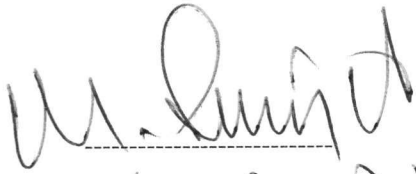
Remzi Özgökçe
HDP Van Mu.

Mithat Sancar
HDP Mardin Mv.

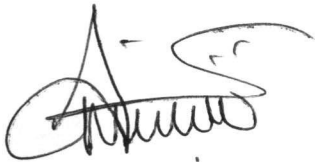

Berdan Öztürk
HDP Agri Mv.

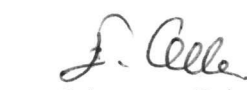

Mehmet Enin Adıgüzel
HDP Iğdır Mv.

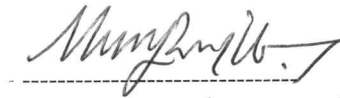

Emine Beyza Üstün
HDP İstanbul Mv.

Adem Özcaner
HDP Van Mv.

Erise Güneşli
HDP Mardin Mv.

Dirayet Pasderin
HDP Agri Mv.

Mehmet Enin İlhan
HDP Agri Mv.

Edibe Şahin
HDP Tunceli Mv.

Mehmet Tegrul
HDP Gaziantep Mv.

Turgut Öker
HDP İstanbul Mv.

Mustafa Doğan
HDP Iğdır Mv.